

IFAU – INSTITUTET FÖR
ARBETSMARKNADSPOLITISK
UTVÄRDERING

”Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare” – teori, praktik och effekter

Per Johansson
Olof Åslund

RAPPORT 2006:6

Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU) är ett forskningsinstitut under Näringsdepartementet med säte i Uppsala. IFAU ska främja, stödja och genomföra: utvärdering av arbetsmarknadspolitiskt motiverade åtgärder, studier av arbetsmarknadens funktionssätt och utvärdering av effekterna på arbetsmarknaden av åtgärder inom utbildningsväsendet. Förutom forskning arbetar IFAU med att: sprida kunskap om institutets verksamhet genom publikationer, seminarier, kurser, workshops och konferenser; påverka datainsamling och göra data lättillgängliga för forskare runt om i landet.

IFAU delar även ut anslag till projekt som rör forskning inom dess verksamhetsområden. Anslagen delas ut en gång per år och sista dag för ansökan är den 1 oktober. Eftersom forskarna vid IFAU till övervägande del är nationalekonomer, ser vi gärna att forskare från andra discipliner ansöker om anslag.

IFAU leds av en generaldirektör. Vid myndigheten finns en traditionell styrelse bestående av en ordförande, institutets chef och åtta andra ledamöter. Styrelsen har bl a som uppgift att besluta över beviljandet av externa anslag samt ge synpunkter på verksamheten. Till institutet är även en referensgrupp knuten där arbetsgivar- och arbetstagsidan samt berörda departement och myndigheter finns representerade.

Postadress: Box 513, 751 20 Uppsala
Besöksadress: Kyrkogårdsgatan 6, Uppsala
Telefon: 018-471 70 70
Fax: 018-471 70 71
ifau@ifau.uu.se
www.ifau.se

IFAU har som policy att en uppsats, innan den publiceras i rapportserien, ska seminariebehandlas vid IFAU och minst ett annat akademiskt forum samt granskas av en extern och en intern disputerad forskare. Uppsatsen behöver dock inte ha genomgått sedvanlig granskning inför publicering i vetenskaplig tidskrift. Syftet med rapportserien är att ge den ekonomiska politiken och den ekonomisk-politiska diskussionen ett kunskapsunderlag.

"Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare"

– teori, praktik och effekter*

av

Per Johansson** och Olof Åslund***

2006-06-15

Sammanfattning

Rapporten utvärderar försöken med "Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare" (SIN) som genomförts i 20 kommuner sedan 1 september 2003. SIN bygger på en metodik med "understött arbete", där särskilda förmedlare även medverkar på arbetsplatsen i ett inledande skede. I praktiken har man frångått denna metod, varför SIN till största delen kan ses som kraftigt intensifierad sök- och matchningshjälp. Regleringarna ger inga tydliga begränsningar för vem som kan erbjudas åtgärden, men nyanlända personer utan förankring på arbetsmarknaden är en målgrupp. Resultaten visar dock att SIN ofta ges till personer som har varit lång tid i Sverige och många gånger har erfarenhet av svenskt arbetsliv. Den mest stabila effekten av SIN är att åtgärden bidragit till ett ökat inflöde i arbetspraktik och att de som går in i arbetspraktik har större chanser att senare få arbete.

* Rapporten bygger till stora delar på Åslund & Johansson (2006). Vi hänvisar till den studien för en fullständig resultatredovisning och mer ingående diskussioner om metodfrågor. Vi tackar Helger Bennmarker, Linus Lindqvist och Alvaro Miranda för hjälp med bearbetningen av data, och Kristina Sibbmark för intervjuer och sammanställning av information om SIN. Vi är också tacksamma för Erik Mellanders värdefulla synpunkter på den svenska rapporten.

** IFAU och Uppsala universitet, per.johansson@ifau.uu.se

*** IFAU och SNS, olof.aslund@ifau.uu.se

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	3
2	Vad är SIN?	4
2.1	Metodiken.....	5
2.2	SIN i praktiken	6
3	Vilka deltar i SIN och vad innebär deltagandet?	7
3.1	Vad händer vid inträdet i SIN?	10
4	Effekterna av SIN	11
4.1	En första titt på effekterna av SIN	13
4.2	Effekter via olika kanaler	16
4.2.1	Känslighetsanalys	18
4.3	Ett försök att jämföra kostnader och intäkter av SIN	19
5	Sammanfattande diskussion	21
	Referenser	23

1 Inledning

Efter valet 2002 deklarerade statsminister Göran Persson att de invandrades integration på arbetsmarknaden skulle ges högsta prioritet under den kommande mandatperioden. Det är lätt att se motiv till uttalandet i de stora skillnader som finns på den svenska arbetsmarknaden. Enligt SCB:s arbetskraftsundersökningar (AKU) var sysselsättningen 76 procent bland de inrikes födda i åldrarna 16–64 under år 2005. För utrikes födda var siffran 62 procent. Dessutom är det väl känt att ställningen på arbetsmarknaden varierar kraftigt mellan olika grupper av utrikes födda. Även om det går att debattera orsakerna till den uppkomna situationen, och om den svenska integrationspolitiken är lyckad eller misslyckad i en internationell jämförelse (se t ex Integrationsverket 2006), kvarstår det faktum att en stor del av den invandrade befolkningen har svårt att komma in på arbetsmarknaden.

Åtgärderna för att komma tillrätta med situationen är många. Från introduktionsprogram för nyanlända och en mängd andra lokala insatser med finansiering från t.ex. Storstadssatsningen eller Europeiska socialfonden, via prioriteringsregler i de allmänna arbetsmarknadspolitiska programmen, till nationella åtgärder särskilt riktade mot utrikes födda.

Denna rapport utvärderar en insats som drivits på försök i 20 kommuner sedan hösten 2003: "arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare" (SIN). Programmet bygger på s k "understött arbete" (supported employment) som vanligen används i åtgärder riktade mot personer med någon form av fysiskt eller psykiskt handikapp. SIN är tänkt att ges till flyktingar och invandrare som å ena sidan bedöms kunna ta och klara av ett arbete direkt, men som också kan väntas ha stora problem med att få och behålla arbete. Arbetet i SIN är uppdelat i sex steg, med början i en kartläggning av individens meriter och önskemål följt av anskaffning av lämpligt arbete. Sedan ska individen stegvis etableras på arbetsplatsen för att nå slutmålet om reguljär anställning.

Vår utvärdering syftar till att se om SIN påverkat möjligheterna att gå från arbetslöshet till arbete och risken för att på längre sikt vara öppet arbetslös i de kommuner där åtgärden prövats. Studien bygger på en jämförelse mellan deltagande och icke-deltagande kommuner före respektive efter införandet av SIN. Individer tillhörande målgruppen för SIN följs från det att de går in i öppen arbetslöshet tills de övergår till arbete eller deltagande i arbetsmarknadspolitiska program. För dem som har gått in i arbetsmarknadspolitiska program undersöker vi om SIN har påverkat deras chanser att få arbete, respektive återfalla i

öppen arbetslöshet. Eftersom det är tänkbart att SIN inte bara påverkat de individer som deltar i programmet, fokuserar utvärderingen på effekter på alla arbetslösa i målgruppen i försökskommunerna.

Resten av rapporten är upplagd på följande sätt. I nästa avsnitt presenteras SIN dels utifrån det gällande regelverket, dvs hur det är tänkt att fungera, dels utifrån vad tidigare studier har sagt om hur åtgärden fungerar i praktiken. I avsnitt 3 beskrivs deltagarna i SIN och vad som händer när en person går in i SIN. Avsnitt 4 presenterar resultaten från undersökningen om effekterna av SIN och gör ett försök att relatera intäkter och kostnader för SIN till varandra. Rapporten avslutas med några kommentarer och sammanfattande slutsatser i avsnitt 5.

2 Vad är SIN?

SIN infördes på försök i 20 kommuner den 1 september 2003. Försöken var från början planerade att pågå till och med 2005, men förlängdes senare till och med 2006. De 20 kommunerna valdes utifrån kriteriet att de skulle ha ett visst antal nyanlända invandrare och/eller en stor mängd utomnordiska medborgare bland de arbetslösa (Ams 2005b).¹ SIN administreras av de lokala arbetsförmedlingarna som har fått extra resurser för att anställa särskilda SIN-förmedlare. Under 2005 användes totalt 126 miljoner kronor, vilket resulterade i ca 250 SIN-förmedlare (Ams 2006b). Enligt Ams rapportering för december 2005 gick 4 781 personer in i SIN under året. Den typiska SIN-förmedlaren har ansvar för mellan 15 och 30 arbetssökande. En försiktig jämförelse säger att detta är ca en tiondel av det antal sökande som vanliga arbetsförmedlare handlägger. I detta perspektiv är alltså resurstillskottet betydande.

Enligt förordningen om arbetsplatsintroduktion (Förordning 2003:623) kan SIN erbjudas till invandrare och flyktingar som har fyllt 20 år och som är eller riskerar att bli långtidsarbetslösa, eller som genomgår eller har slutfört ett kommunalt introduktionsprogram. I praktiken lägger alltså förordningen mycket små begränsningar för vem som kan erbjudas SIN: det räcker t ex med

¹ Följande 20 kommuner deltog från starten: Borås, Botkyrka, Eskilstuna, Göteborg, Helsingborg, Jönköping, Karlshamn, Karlskrona, Landskrona, Linköping, Malmö, Olofström, Ronneby, Stockholm, Södertälje, Sölvesborg, Umeå, Uppsala, Västerås och Örebro. Under 2005 involverades ytterligare fyra kommuner i verksamheten: SIN-förmedlarna i Eskilstuna betjänar nu även arbetssökande från Flen, Katrineholm, Nyköping och Vingåker.

att bedömas vara i riskzonen för långtidsarbetslöshet vilket är en i högsta grad subjektiv bedömning. Stödet får enligt förordningen ges under upp till sex månader, men kan ges under längre tid om det finns ”särskilda skäl”. Inte heller här innebär regleringarna några starka begränsningar på arbetet med insatsen.

Enligt Ams (2006c) ska SIN inte erbjudas som en förstahandsåtgärd. Individen ska testas mot arbetsmarknaden, och andra åtgärder ska övervägas. Av Ams handläggars stöd framgår också att förmedlingen i det enskilda fallet ska ha gjort bedömningen att behovet av stöd ska vara större än behovet av kvalificerad matchnings- och sökhjälp innan någon anvisas till SIN. SIN-förmedlarna ska inte enbart ses som extra resurser i matchningsarbetet.

2.1 Metodiken²

SIN baseras på s k ”understött arbete” (supported employment) vilket är en metod som utvecklats för åtgärder riktade mot personer med olika typer av handikapp, och det är också för denna målgrupp metoden har använts tidigare i Sverige (se Antonsson (2003) och Leach (2002) för mer information). Efter att en person har bedömts som lämplig för SIN delas arbetet in i sex steg:

1. Sökandeanalys
2. Arbetsanskaffning (ackvirering)
3. Arbetsanalys
4. Arbetsplatsintroduktion
5. Uppföljning
6. Anställning

I det första steget första kartläggs den sökandes meriter, förutsättningar och önskemål. Här ingår förutom mer generella frågor kring möjliga/önskade arbeten även att sammanställa faktorer som kan påverka möjligheterna att arbeta, t ex familjeförhållanden som medför begränsningar i möjlig arbetstid. Därefter påbörjas arbetsanskaffningen där förmedlaren söker efter lämpliga arbeten. Vid kontakt med arbetsgivare ska man betona att slutmålet för åtgärden är anställning även om den första tiden på arbetsplatsen kan ske inom ramen för t ex arbetspraktik.

När man hittat ett möjligt arbete ska enligt SIN-metodiken en arbetsanalys genomföras. Här undersöks om arbetsuppgifterna och arbetsmiljön är lämpliga för SIN-deltagaren, och om det finns möjlighet att eventuellt anpassa miljö el-

² Avsnittet bygger till stora delar på Ams (2006c)

ler uppgifter till deltagarens förutsättningar. Här ska också ges en bild av hur förmedlarens stöd på arbetsplatsen ska se ut. Den arbetsplatsintroduktion som sedan följer ska enligt handläggarstödet ske i nära samarbete mellan förmedlaren, den sökande, arbetsledning, fack och arbetskamrater. Ams betonar också värdet av att det sker en uppföljning för att säkerställa att deltagaren får anställning hos den arbetsgivare där introduktionen genomförts.

2.2 SIN i praktiken

Ams (2005) återskildring om SIN ger en i grunden positiv bild av verksamheten. Man menar att även om insatsen inte alltid leder till arbete är resultaten bra i förhållande till andra program. En sak som påpekas är att SIN-förmedlarna många gånger behövde rekryteras externt. Enligt Ams innebär detta att verksamheten inte var i full gång förrän under hösten 2004. Vi återkommer till detta i samband med diskussionen av resultaten.

Det finns också två undersökningar som bygger på intervjuer med deltagare, förmedlare och (i ett fall) arbetsgivare (Hernemar 2004, Lindgren Åsbrink 2005). Det övervägande intrycket från intervjuerna med förmedlare är att deltagandet är selektivt i meningen att man ställer stora krav på att vara ”redo för arbete”. Detta innebär att individen har tillräckliga kunskaper i svenska, inte är i behov av någon form av rehabilitering och också visar sig villig att t ex pendla eller göra andra anpassningar som behövs för att få ett arbete.

I likhet med Ams (2005) framhåller de två intervjuundersökningarna att SIN:s främsta fördel är att förmedlarna har avsevärt mycket mer tid med varje sökande än vad som normalt är fallet, vilket ska ha ökat chanserna för framgångsrik matchning mellan arbetssökande och lämpliga arbeten. En uppgift som framkommer från de intervjuade arbetsgivarna är att de kan lita på att de personer de får via SIN verkligen är rätt för jobben. Ett sätt att tolka detta är att SIN-förmedlaren tagit över en del av rekryteringsprocessen från arbetsgivaren. Det förefaller som om själva arbetsplatsintroduktionen och uppföljningen många gånger har varit av mindre betydelse, även om vissa arbetsgivare menar att det kan vara lättare att lösa mindre konflikter via förmedlaren än direkt med deltagaren.

En del av de intervjuade förmedlarna menar att en tydlig närvaro på arbetsplatsen skickar fel signaler till arbetsgivare och kollegor om att SIN-deltagaren inte har förmåga att klara sig själv. Farhågan att SIN-metodiken kan vara stigmatiserande för den enskilde framfördes på ett tidigt planeringsstadium (Carling 2003). För funktionshindrade innebär ”understött arbete” rimligen mindre

stigmatiserande konsekvenser i de fall där stödbehovet är uppenbart för omgivningen. När metoden tillämpas för utrikes födda är risken sannolikt större att individen uppfattas som mindre kvalificerad än vad han eller hon är. Å andra sidan förefaller man i praktiken ha frångått mycket av den ursprungliga metodiken. Till stora delar kan SIN ses som en insats med intensifierad sök- och matchningshjälp

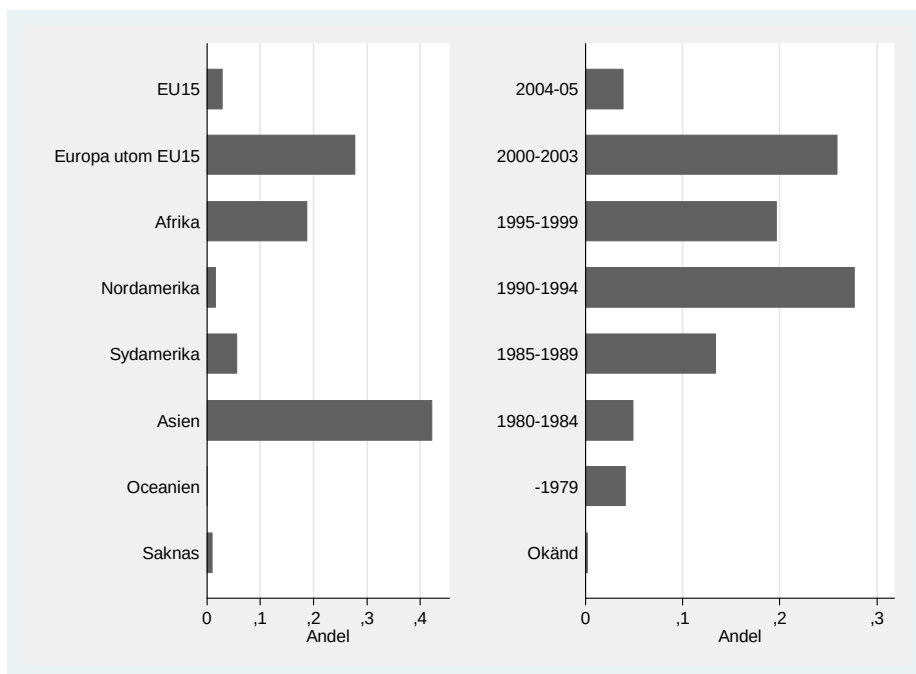
3 Vilka deltar i SIN och vad innebär deltagandet?

Rapporten bygger på ett datamaterial innehållande de personer som var registrerade på arbetsförmedlingen och påbörjade en period av öppen arbetslöshet någon gång under tiden 1 januari 2000–15 november 2005. I materialet finns detaljerade uppgifter om när man lämnar öppen arbetslöshet och av vilken orsak man gör det (t ex att man har fått arbete, påbörjat en arbetsmarknadsåtgärd, eller gått till reguljär utbildning). Vi har möjlighet att följa individerna fram till 15 november, 2005. I den grundläggande analysen begränsar vi urvalet till individer som är (i) födda utanför de nordiska länderna och i åldern 20–62, samt (ii) bosatta i en kommun tillhörande en lokal arbetsmarknadsregion som innefattar minst en SIN-kommun. Den senare begränsningen är för att kunna jämföra utvecklingen i SIN-kommunerna med utvecklingen i andra kommuner där man kan förvänta sig att det allmänna ekonomiska läget är likartat.³ Totalt har vi information om nästan 500 000 perioder av öppen arbetslöshet, fördelat på drygt 220 000 individer. Åslund & Johansson (2006) ger en detaljerad beskrivning av urvalsprocessen och datamaterialet.

SIN-deltagarna utgör en liten del av det totala antalet arbetslösa. Bland de personer som påbörjade en arbetslöshetsperiod i en SIN-kommun under 2003 eller 2004, gick ca 7 procent in i SIN under observationsperioden. Med de ovan beskrivna begränsningarna finns i våra data uppgift om 7 292 SIN-deltagare. Av dessa är 56 procent män, och den genomsnittlige deltagaren var ungefär 37 år när han eller hon påbörjade den arbetslöshetsperiod som är kopplad till SIN-deltagandet.

³ Lokala arbetsmarknadsregioner definieras av SCB utifrån pendlingsbeteende. Vi använder 2003 års indelning.

Figur 1 visar att de flesta av deltagarna kommer från Asien, Afrika eller europeiska länder utanför EU15. Irak, Iran och fd Jugoslavien är de vanligaste födelseländerna (Ams 2005). Observera att dessa siffror är betingade på att man är född utanför Norden. I själva verket är ca 5 procent av SIN-deltagarna födda i Sverige. Med tanke på att regelverket kring SIN tyder på att åtgärden är tänkt för relativt nyanlända personer är det intressant att notera att drygt hälften av deltagarna faktiskt var här redan före 1995.

Figur 1 Fördelning på födelseregion och invandringstid, SIN-deltagare

En relaterad fråga är i vilken utsträckning SIN-deltagarna liknar eller avviker från andra arbetslösa (med liknande bakgrund avseende födelseregion och tid i Sverige) i SIN-kommunerna. *Tabell 1* visar egenskaper hos dem som påbörjade en period av öppen arbetslöshet i en SIN-kommun under 2003 eller 2004, uppdelat efter om individen senare går in i SIN eller inte. Deltagarna skiljer sig inte nämnvärt från icke-deltagarna beträffande utbildning. Om något är det lite fler högutbildade i den förra gruppen. Däremot har deltagarna avsevärt fler dagar i öppen arbetslöshet och har även tillbringat mer tid i arbets-

marknadspolitiska program. Detta är inte förvånande med tanke på att långtidsarbetslöshet är ett urvalskriterium för SIN.

Mer anmärkningsvärt är det faktum att det bland deltagarna är betydligt färre som är klassificerade som "ej behöriga/utförsäkrade". Denna variabel bygger på vilken a-kassa individen är kopplad till, och den påvisar inte alltid om personen har rätt till ersättning eller inte. Däremot är det rimligen så att de som är klassificerade som "ej behöriga/utförsäkrade" rimligen har en svagare genomsnittlig anknytning till den svenska arbetsmarknaden. Som framgår av uppgifterna om sysselsättning och inkomster under 2002 utmärker sig SIN-deltagarna inte mot andra arbetslösa i dessa avseenden. Även om andelarna i arbete är förhållandevis låga är det ändå uppenbart att det finns stora grupper bland SIN-deltagarna med erfarenhet av svensk arbetsmarknad. Inte oväntat är inkomst och sysselsättning bland SIN-deltagarna högre ju längre man har varit i Sverige, och dessutom något högre bland män jämfört med kvinnor. Det ligger nära tillhands att fråga varför en person som har varit 20 år i Sverige och förvärvsarbetade så sent som 2002, är i behov av en åtgärd som i alla fall till viss del syftar till att överbrygga kulturella skillnader och hjälpa individen komma in på den svenska arbetsmarknaden.

Tabell 1 Jämförelse mellan SIN-deltagare och andra arbetslösa i SIN-kommuner

	SIN-deltagare	Icke-deltagare
Grundskola (%)	32,3	33,9
Gymnasial (%)	36,2	36,2
Eftergymnasial (%)	31,4	29,7
"Ej behörig för ersättning" (%)	32,4	42,5
Tid i öppen arbetslöshet	669,6	560,2
Tid i arbetsmarknadspolitiska program	291,7	213,2
Sysselsatt 2002	35,6	36,1
Genomsnittlig årsinkomst 2002	59,200	58,350

Anm: Tabellen visar medelvärden för individer som påbörjade en period av öppen arbetslöshet 2003–2004, efter SIN-deltagande före december 2005. Icke-deltagarna har "viktats" så att grupperna är jämförbara avseende födelseregion och invandringsperiod. Ett litet antal individer har "uppgift saknas" beträffande utbildning; därför summerar inte utbildningskategorier till 100.

3.1 Vad händer vid inträdet i SIN?

Vi övergår nu till att studera vad som händer runt inträdet i SIN. *Tabell 2* visar att den övervägande andelen av deltagarna befann sig i öppen arbetslöshet 3 dagar innan startdatum för SIN (enligt arbetsförmedlingens register). 11 procent befann sig i arbete och 5 procent i arbetspraktik. Bland dem som var i kategorin "Övrigt" befann sig ungefär hälften i "aktiviteter inom vägledning och platsförmedling", 25 procent var i förberedande utbildning och 15 procent i arbetsmarknadsutbildning.

Som framgår av *Tabell 3* ändras mönstret i många fall vid inträdesdatumet för SIN. På inträdesdagen är 35 procent av individerna i arbetspraktik och 26 procent i arbete. Det tydligaste utflödet är från öppen arbetslöshet. Under de första fyra veckorna i SIN sker sedan en övergång från arbetspraktik till reguljärt och subventionerat arbete. Andelen i arbetspraktik minskar med 12 procentenheter, från 35 till 23, medan andelarna i (reguljärt) arbete respektive arbete med anställningsstöd ökar med strax under 10 respektive 5 procentenheter.

En slutsats från dessa tabeller är att deltagande i SIN ofta innebär deltagande i någon annan arbetsmarknadspolitisk åtgärd. Vi kan också konstatera att det administrativa datumet för påbörjandet av SIN i många fall knappast fångar den "verkliga" startpunkten för åtgärden, dvs när man först kom i kontakt med SIN-förmedlaren. Eftersom de första stegen i SIN innebär kartläggning av individen och möjliga arbetsplatser, skulle vi inte förvänta oss så många omflyttningar runt det faktiska startdatumet. Att så pass många kvarstår i öppen arbetslöshet eller är i "övriga" kategorier kan möjligen ses som att praxis varierar, dvs ibland sätts startdatumet i samband med att arbetet enligt SIN-metodiken påbörjas.

Skillnaden mellan faktiska och registrerade startdatum indikerar att de administrativa rutinerna inte alltid fångar den verksamhet som genomförs. Ett annat och kanske viktigare exempel på detta är att bara var fjärde SIN-deltagare har en uppdaterad handlingsplan.⁴ Eftersom SIN innebär en omfattande kartläggning av individens möjligheter förefaller det vara en brist om detta arbete inte registreras och kan tillvaratas i framtida perioder av arbetslöshet utanför SIN.

⁴ Med uppdaterad menas att handlingsplanen skapats eller ändrats under samma kalenderår som arbetslöshetsperioden kopplad till SIN påbörjades.

Tabell 2 Status 3 dagar innan inträde i SIN

Status	Antal	Percent
Arbetslös	5 133	70,39
Arbete	788	10,81
Anställningsstöd	54	0,74
Arbetspraktik	340	4,66
Övrigt	977	13,40
Totalt	7 292	100,00

Tabell 3 Status vid inträde i SIN och 28 dagar efter inträdet, efter status 3 dagar före inträdet

3 dagar före	Arbetslös	Arbete	Anst.stöd	Arbpraktik	Övrigt
Inträdesdagen					
Arbetslös	16,15	22,09	13,66	40,04	8,07
Arbete	0,25	70,43	11,93	14,85	2,54
Anst.stöd	0,00	5,56	88,89	1,85	3,70
Arbetspraktik	4,41	18,24	27,35	47,35	2,65
Övrigt	5,22	15,35	19,55	22,31	37,56
Totalt	12,30	26,11	15,46	35,00	11,14
28 dagar efter inträdet					
Arbetslös	13,51	34,57	18,14	26,47	7,31
Arbete	3,88	69,73	14,23	9,57	2,59
Anst.stöd	3,77	9,43	83,02	1,89	1,89
Arbetspraktik	8,33	24,40	35,71	27,68	3,87
Övrigt	5,83	25,03	25,66	17,29	26,19
Totalt	11,13	36,46	20,03	23,28	9,10

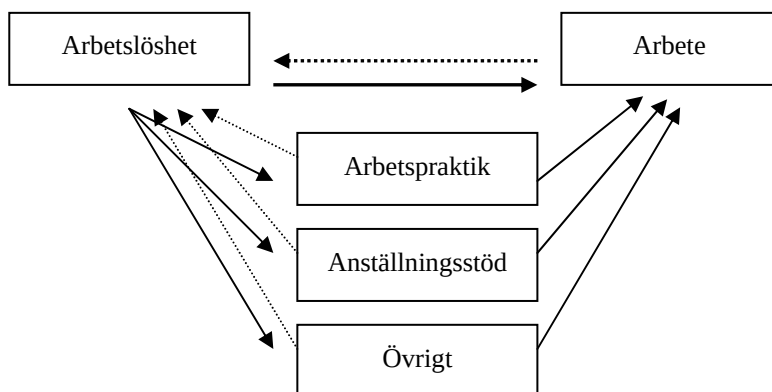
4 Effekterna av SIN

Som nämndes i inledningen är det tänkbart att SIN har effekter både på dem som deltar i åtgärden och på andra arbetslösa i kommuner där SIN tillhandahålls. Ett exempel på en möjlig positiv indirekt effekt är om SIN-förmedlarnas kontakter med arbetsgivare även kommer icke-deltagare tillgodo. En negativ indirekt effekt är om SIN-deltagarna ges företräde till arbeten eller anställningsstöd på bekostnad av andra sökande. För att fånga även indirekta effekter

baseras utvärderingen på mönstren för alla arbetslösa i målgruppen för SIN i de olika kommunerna. Ytterligare ett skäl för att genomföra studien på detta sätt är att deltagarna i SIN ofta förefaller väljas utifrån subtila kriterier ("redo för jobb") som är svåra att fånga med tillgängliga data. Det är därför svårt att på individnivå hitta jämförbara deltagare och icke-deltagare.

SIN kan verka via flera kanaler. *Figur 2* visar olika flöden som kan påverkas av SIN. Alla som studeras befinner sig till att börja med i öppen arbetslöshet. Det är då möjligt att SIN påverkar sannolikheten att gå direkt från arbetslöshet till arbete. Det är också möjligt att SIN ändrar sannolikheten att gå från arbetslöshet till ett "intermediärt" tillstånd: arbetspraktik, anställningsstöd eller "övrigt". Dessa kan sedan påverka sannolikheten att få ett arbete. En möjlig effekt av SIN är att kompositionen av intermediära behandlingar förändras, vilket kan påverka chanserna till arbete för gruppen som helhet. Det är också möjligt att SIN gör att sannolikheten att gå från ett *givet* program till arbete förändras.

SIN kan också påverka sannolikheten att återgå från arbete eller intermediära behandlingar till öppen arbetslöshet (streckade pilar i figuren). Det går naturligtvis att hävda att SIN skulle kunna påverka andra flöden (t ex från arbete till intermediär behandling), men vi menar att de kanaler som finns med i figuren är de mest intressanta och relevanta.

Figur 2 Mekanismer som SIN kan påverka

4.1 En första titt på effekterna av SIN

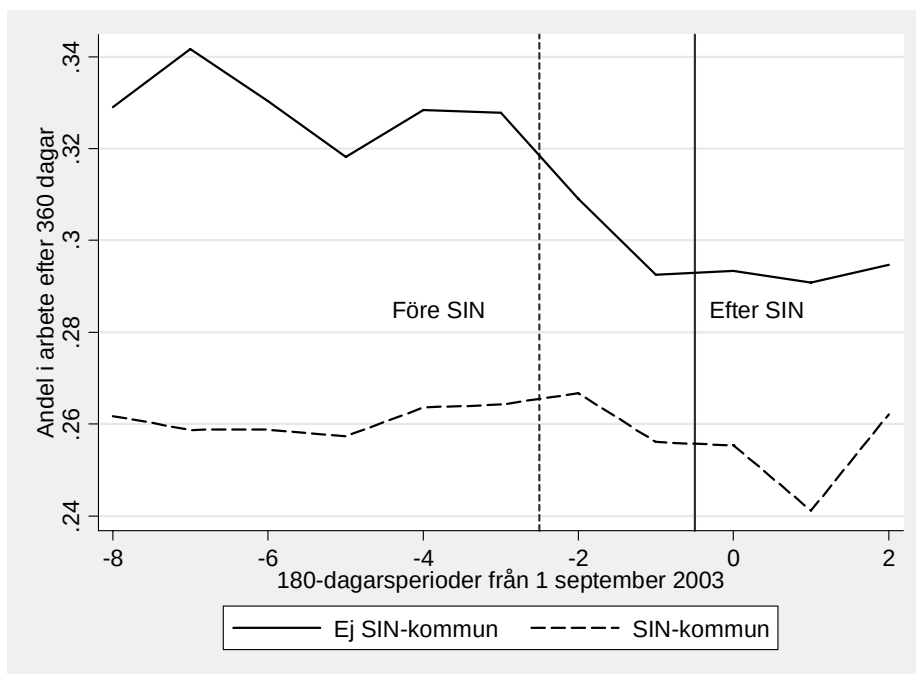
Ett sätt att hantera det faktum att SIN kan verka via en rad olika kanaler är att bara studera effekterna på chanserna att på längre sikt vara i arbete eller i öppen arbetslöshet, utan att bry sig om vägen dit. Ett sådant angreppssätt har fördelen att det sammanfogar olika bidragande effekter. Innan vi övergår till att studera de underliggande mekanismerna presenteras här kort sådana mönster för SIN- och icke-SIN-kommuner före och efter reformen.

Figur 3 visar utvecklingen (i 180-dagarsperioder) av sannolikheten att vara i arbete 360 dagar efter påbörjad arbetslöshet. Observationer till höger om den heldragna vertikala linjen är potentiellt påverkade av SIN, medan observationer till vänster om den streckade vertikala linjen är opåverkade av reformen. Observationer under perioderna mellan dessa gränser kan delvis vara påverkade av SIN.

Figuren visar tydligt att chansen till arbete för de inkluderade invandrargrupperna är lägre i SIN-kommunerna. Särskilt gäller detta i början av observationsperioden (dvs under 2000 och 2001). Därefter minskar sannolikheten att vara i arbete mer i jämförelsekommunerna. Det finns inget tydligt och för SIN-kommunerna specifikt trendbrott runt tiden för reformen. En mycket välvillig

tolkning av den uppgång som noteras mellan period 1 och 2 skulle vara att denna orsakats av att SIN kommit igång med full effekt.⁵

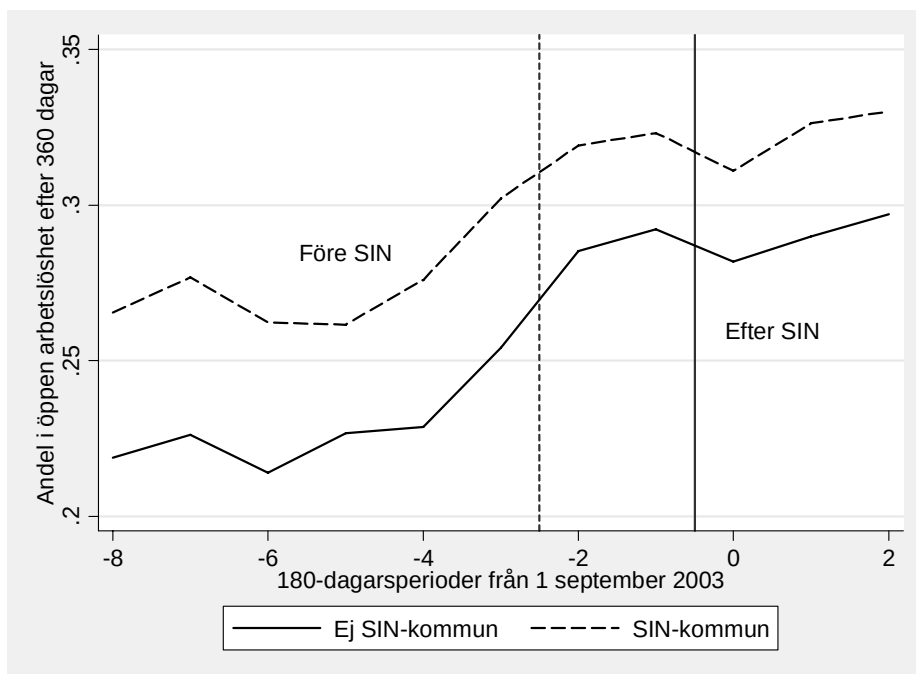
Figur 4 gör motsvarande jämförelse för andelen som befinner sig i öppen arbetslöshet efter 360 dagar. Även här framgår att situationen genomgående är sämre i SIN-kommunerna. I denna figur följer emellertid kurvorna varandra närmare över tiden. Skillnaden mellan SIN- och jämförelsekommunerna förändras inte på samma sätt som för andelen i arbete.

Figur 3 Andel i arbete 360 dagar efter påbörjad arbetslöshet, efter SIN-kommun och tidsperiod

Anm: Tidsperiod "0" börjar 1 september 2003. Period n börjar 180*n dagar före/efter detta datum.

⁵ Mot detta talar att mönstret med en nedgång följt av en uppgång också finns i flera av jämförelsekommunerna, även om det sammantagna mönstret i Figur 3 inte visar detta.

Figur 4 Andel i öppen arbetslöshet 360 dagar efter påbörjad arbetslöshet, efter SIN-kommun och tidsperiod

Anm: Tidsperiod "0" börjar 1 september 2003. Period n börjar 180*n dagar före/efter detta datum.

Mönstren i figurerna (särskilt *Figur 3*) indikerar ett möjligt problem för utvärderingen. Kom ihåg att tanken är att jämföra SIN-kommunerna med jämförelsekommunerna före och efter reformen. Poängen med detta är att jämförelsekommunerna ska fånga den utveckling över tiden som skulle ha ägt rum även utan SIN-reformen. Men som framgår av figuren verkar skillnaderna mellan de två grupperna förändras även före reformen. Vår strategi för att hantera detta är att först analysera den verkliga reformen för att få ett värde på "skillnaden-i-skillnaden". Därefter gör vi motsvarande för en "påhittad" reform ett år innan den verkliga. Om denna analys ger liknande "effekter" som huvudanalysen är det mycket tveksamt om resultaten verkligen speglar en effekt av SIN. Där vi däremot inte ser några resultat av den påhittade reformen är det mer troligt att huvudresultaten faktiskt speglar en effekt av SIN. Dessa resultat presenteras i nästa avsnitt.

4.2 Effekter via olika kanaler

Även om det är svårt att se några tydliga effekter av SIN på sannolikheten att vara i arbete eller i öppen arbetslöshet ett år efter påbörjad arbetslöshet är det fullt möjligt att det finns betydande effekter på vissa flöden. Den första kolumnen i *Tabell 4* visar resultaten från en analys som jämför flödena från öppen arbetslöshet till olika tillstånd före och efter tidpunkten för införandet av SIN i SIN- och jämförelsekommuner. Detta är en analys av ”skillnad-i-skillnaden” som bygger på tanken att förändringen över tiden i jämförelsekommunerna fångar vad som skulle ha hänt i SIN-kommunerna om inte reformen inträffat. Värden inom parentes är inte statistiskt säkerställda.

Om vi bara hade tillgång till värdena i den första kolumnen skulle vi dra slutsatsen att SIN ökat flödet direkt från arbetslöshet till arbete med ca 12 procent. Men denna slutsats ifrågasätts av ett i princip lika stort värde för en påhittad reform ett år tidigare. Det verkar med andra ord finnas systematiska skillnader i utvecklingen över tiden mellan de två grupperna av kommuner. Kanske är detta inte så överraskande. Vi såg i *Figur 3* att chanserna till arbete generellt är lägre i SIN-kommunerna. Dessa valdes också utifrån kriterier rörande antalet långtidsarbetslösa och antalet personer i den potentiella målgruppen. Därmed var de sannolikt i större utsträckning föremål för olika arbetsmarknadspolitiska insatser även innan SIN-reformen.

Tabell 4 Flöden från arbetslöshet till arbete och intermediära behandlingar

Från öppen arbetslöshet till	Faktisk SIN-reform	”Påhittad reform” 2002
Arbete	+12,4 %	+10,5 %
Anställningsstöd	(+5,6 %)	(+4,5 %)
Arbetspraktik	+14,0 %	(–1,0 %)
Kvinnor	+17,5 %	(–2,5 %)
Män	+10,5 %	(+2,2 %)
”Övrigt”	+4,8 %	(+1,8 %)

Anm: Värdena anger förändringen i ”hasarden” (sannolikhet att flöda från arbetslöshet till ett visst tillstånd under den närmaste tidsperioden, givet att man inte har gjort det tidigare). ”Faktisk SIN-reform” relaterar förändringen före–efter 1 september 2003 i SIN-kommunerna till denna förändring i icke-deltagande kommuner i samma arbetsmarknadsregioner. ”Påhittad reform” visar resultatet av motsvarande analys före–efter 1 september 2002, dvs ett år innan den faktiska reformen. Värden inom parentes är inte statistiskt signifikanta på 5-procentsnivån.

Vi ser dock en klart ökad tendens att gå in i arbetspraktik, ett mönster som inte finns för den ”påhittade” reformen. Eftersom SIN-deltagarna ofta börjar i

arbetspraktik är det rimligt att tro att SIN bidragit till detta mönster. Som framgår av tabellen är också effekten starkare för kvinnor än för män.

En möjlighet är att ökade flöden till arbete eller program också leder till ökade återgångar till öppen arbetslöshet. Tanken är då att de ”ytterligare” personer som t ex får arbete har en svagare ställning än de som skulle ha fått arbete ändå och därmed har en högre risk att förlora jobbet. Vår studie av återgångar till arbetslöshet pekar dock inte på detta (vare sig för den verkliga eller för den påhittade reformen).⁶ Den enda statistiskt säkerställda skillnaden är för övergångar från anställningsstöd till arbetslöshet. Men eftersom det inte finns någon effekt på inflödet i anställningsstöd är denna förändring sannolikt av mindre intresse.⁷

Eftersom endast 7 procent av individerna i den studerade målgruppen faktiskt går in i SIN är det inte särskilt överraskande att man inte ser tydliga effekter på sannolikheten att få arbete direkt. När vi däremot studerar övergångar från intermediära tillstånd till arbete har vi av två skäl bättre träffsäkerhet: (i) andelen SIN-deltagare är högre åtminstone i vissa program; (ii) vi har en bättre uppfattning om när i tiden ”behandlingen” påbörjas.

Tabell 5 visar att det enda som förefaller ha påverkats av SIN är att de som går in i arbetspraktik har större chanser att få arbete. Här är å andra sidan effekten tydlig och förhållandevis stor. Det finns inte heller något mönster under tiden för den påhittade reformen som ifrågasätter effekten.

Resultatet att arbetspraktik ökar chansen till jobb är inte överraskande eftersom de som ges praktik under SIN ska ha ett löfte om fortsatt anställning efter praktiken. Även om detta inte alltid är fallet förefaller det rimligt att SIN-förmedlare är mer restriktiva med att tilldela praktikplatser och ökar pressen på arbetsgivare att stå fast vid löften om anställning. De skattade effekterna är också större för kvinnor än för män: 19 procent jämfört med 9 procent. Förutom att ökningen av inflödet i arbetspraktik är mer påtaglig för kvinnor (*Tabell 4*) än för män, verkar alltså förbättringen av möjligheterna till arbete efter praktik vara större för kvinnorna.

Som framgår av den första raden i tabellen finns det ingen allmän förändring av övergången från intermediära behandlingar till arbete. Man kan ställa

⁶ Se Åslund & Johansson (2006) för en presentation av resultaten.

⁷ Det är också värt att påpeka att när vi ska skatta en stor mängd parametrar så bör vissa ”effekter” framkomma även om det inte skett någon faktisk förändring (i ett fall av tjugo om man använder statistisk signifikans på 5-procentsnivån som gräns). Vi bör därför leta efter mer genomgående mönster som indikerar verklig förändring.

frågan om detta är förenligt med en stor positiv effekt förändring för arbetsmarknadspraktik? Sannolikt, ja. *Tabell 4* visade att fler går in i arbetspraktik under SIN, men att övergångarna till anställningsstöd och andra program påverkas mycket mindre. Arbetspraktik medför i allmänhet lägre chanser till arbete än vad anställningsstöd gör. Under SIN har det alltså skett en viss förskjutning mot mindre gynnsamma intermediära behandlingar. Om möjligheterna till arbete *givet* deltagande i arbetspraktik förbättras är det fullt tänkbart att de två effekterna tar ut varandra.

Tabell 5 Flöden från intermediära behandlingar till arbete

Till arbete från	Faktisk SIN-reform	”Påhittad reform” 2002
Någon intermediär behandling	(+2,6 %)	(–1,6 %)
Anställningsstöd	(–3,9 %)	(+4,0 %)
Arbetspraktik	+14,6 %	(–4,6 %)
Kvinnor	+19,3 %	(–7,4 %)
Män	(+9,4 %)	(–4,8 %)
”Övrigt”	(+0,8 %)	(–2,6 %)

Anm: Värdena anger förändringen i ”hasarden” (sannolikhet att flöda från arbetslöshet till ett visst tillstånd under den närmaste tidsperioden, givet att man inte har gjort det tidigare). ”Faktisk SIN-reform” relaterar förändringen före–efter 1 september 2003 i SIN-kommunerna till denna förändring i icke-deltagande kommuner i samma arbetsmarknadsregioner. ”Påhittad reform” visar resultatet av motsvarande analys före–efter 1 september 2002, dvs ett år innan den faktiska reformen. Värden inom parentes är inte statistiskt signifikanta på 5-procentsnivån.

4.2.1 Känslighetsanalyser

Detta avsnitt redogör mycket kort för ett antal känslighetsanalyser som genomförts. En utförligare presentation återfinns i Åslund & Johansson (2006).

En första fråga är om de studerade individerna i deltagande och ej deltagande kommuner inte är jämförbara.⁸ Som framgick av *Figur 1* är en stor andel av SIN-deltagarna från Afrika, Asien, och Europa utom EU15. Vi prövade därför först att exkludera personer från övriga delar av världen från analysen. Detta påverkade dock inte resultaten. En annan variant som inte gjorde någon

⁸ Detta blir dock bara ett problem för analysen om åtminstone ett av följande kriterier är uppfyllt: (i) det finns skillnader i sammansättningen av populationen som gör att reaktionerna på ”lokala chocker”, dvs allmänna förändringar som påverkar t ex chansen till arbete, blir olika; (ii) det sker en förändring av sammansättningen av individer över tiden som skiljer sig åt mellan grupperna.

skillnad var att inkludera individuella bakgrundsegenskaper i modellerna. Vi undersökte också om SIN har haft olika effekter för personer med olika hög sannolikhet att delta i SIN-åtgärden. Inte heller detta pekade på några tydliga skillnader.

Som nämnts tidigare framhåller Ams (2005a) att SIN inte var helt införd förrän under hösten 2004 på grund av behovet av att nyrekrytera förmedlare. Vi prövade därför att helt enkelt ta bort observationer under perioden 1 september 2003 och ett år framåt. I denna analys framkom en tendens till större effekter på övergången från arbetslöshet till arbetspraktik, och på sannolikheten att gå från arbetspraktik till arbete jämfört med huvudanalysen. Dessa mönster är i linje med att inflytandet av SIN kan ha ökat över tiden.

Vi har också testat att genomföra analysen separat för vissa större regioner, t ex Stockholms lokala arbetsmarknad. Det allmänna mönstret i resultaten förefaller inte variera mellan regioner. Att exkludera de kommuner som direkt berördes av utvidgningen av SIN under 2005 påverkar inte resultaten.

Vi har också prövat ett stort antal alternativa metoder för att studera effekterna av SIN: olika statistiska modeller för att studera flöden mellan olika tillstånd, utfall observerade vid olika bestämda tidpunkter efter påbörjad arbetslöshet eller inträde i arbetsmarknadspolitiska program. Det allmänna mönstret kvarstår: de mest trovärdiga effekterna av SIN är att inflödet i arbetspraktik ökar och att de som påbörjar arbetspraktik har större chanser att få arbete i ett senare skede.

4.3 Ett försök att jämföra kostnader och intäkter av SIN

Vi kommer nedan att göra ett försök till en grov uppskattning av kostnaden per årsarbete som skapas av SIN. Detta har två poänger. När man ser positiva effekter av en insats (vilket långt ifrån alltid är fallet) är det intressant att relatera intäkten till kostnaden ur ett offentligt utgiftsperspektiv. Dessutom finns det ett värde i att illustrera hur många antaganden som måste göras kring olika faktorer för att man överhuvudtaget ska kunna säga något om kostnader i förhållande till intäkter.

Tabell 6 visar grova uppskattningar av kostnaden per årsarbete som skapaas av SIN under olika antaganden. Låt oss nu beskriva beräkningarna i ett typfall. Vår utgångspunkt är att den stora effekten av SIN är att arbetspraktik under

SIN medför större chanser att få arbete.⁹ Antalet påbörjade arbetslöshetsperioder i SIN-kommunerna kan beräknas till 65,680.¹⁰ Innan införandet av SIN slutade 4 200 av dessa (6,4 procent) i arbetspraktik. Baserat på utflödet till arbete från praktik kan man anta att 55 procent av dessa, eller 2 300 personer, får arbete inom ett år. Om effekten av SIN är en 15-procentig ökning av utflödet till arbete från praktik kommer alltså 340 arbeten att skapas till följd av åtgärden. Frågan är då hur länge dessa arbeten kan väntas vara, dvs hur lång tid det tar innan individen är tillbaka i arbetslöshet? Studerar man återflödet till arbete framkommer att denna tid ligger runt 500 dagar eller 1,37 år. I så fall blir antalet skapade årsarbeten $340 \cdot 1,37 = 466$ st. Relaterat till den totala kostnaden om 126 miljoner för 2005, blir alltså kostnaden per årsarbete ca 270 000 kronor.

Tabell 6 Kostnad per skapat årsarbete under olika antaganden

Förväntat antal dagar i arbete:	400	500 (huvudexempel)	600
Antal skapade jobb:	Beräknad kostnad per årsarbete		
300	383 000	307 000	256 000
340 (huvudexempel)	338 000	270 000	225 000
400	287 000	230 000	192 000
500	230 000	184 000	153 000

Anm: Antalet skapade jobb och varaktigheten för dessa är baserade på observationer i data. Se huvudtexten för mer information.

När vi i *Tabell 6* varierar dessa antaganden blir den lägsta kostnaden per årsarbete 153 000 kronor, medan den högsta skattningen blir 383 000 kronor. Den lägre siffran är sannolikt mindre än den direkta utgiften för att försörja en genomsnittlig arbetssökande under ett år. Den högre siffran överstiger rimligen de direkta kostnaderna. För att göra en mer komplett analys av effekter på de

⁹ Man skulle också kunna tänka sig att ta hänsyn till det större inflödet i arbetspraktik. Men om vi ser det totala antalet praktikplatser som förutbestämt i en långsiktig jämvikt innebär en ökning för en grupp att någon annan grupp trängs undan, vilket vi i så fall skulle behöva ta hänsyn till. Notera dock att vi inkluderar scenarier med ett större antal skapade arbeten, vilket t ex kan vara en effekt av fler praktikplatser.

¹⁰ Baserat på att inflödet 16 november–31 december 2005 följer det mönster relativt övriga året som gällde under 2004.

offentliga finanserna skulle vi dock behöva ta hänsyn till ökade skatteintäkter till följd av ökat arbete. Vi har även ignorerat eventuella effekter på möjligheten att ökad arbetslivserfarenhet ökar chansen att i framtiden snabbare lämna arbetslöshet för arbete. Vi har inte heller tagit hänsyn till icke-monetära välfärdseffekter för de individer som hjälps till arbete. Dessa faktorer skulle sannolikt tala för ett större värde av SIN än det som framkommer i dessa beräkningar. Åt andra hållet verkar eventuella undanträngningar som drabbar andra grupper. För att besvara frågan om programmet är värt de pengar som satsas behöver man alltså ta hänsyn till ännu fler faktorer än vad som görs i beräkningarna ovan. Dessutom kräver ett sådant svar en värdering av ”mjukare” faktorer, och eventuellt också en bedömning av om det kan vara motiverat att åstadkomma en höjning av vissa individers välfärd på andras bekostnad. Vår ambition är inte att leverera ett sådant svar.

5 Sammanfattande diskussion

Insatsen ”Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare” (SIN) har bedrivits på försök i 20 kommuner sedan september 2003. Åtgärden riktar sig till invandrare och flyktingar som bedöms vara kapabla att klara ett arbete direkt, men som också kan väntas ha stora problem med att få och behålla ett arbete. Åtgärden ska inte vara ett förstahandsalternativ och innebär avsevärt mer tid per förmedlare och deltagare än den normala förmedlingsverksamheten. I teorin ska programmet bedrivas enligt metoder för ”understött arbete”. Detta innebär att kartläggning av individen och sökning efter möjliga arbetstillfällen följs av arbetsanpassning och en introduktion där förmedlaren är närvarande på arbetsplatsen.

Den praktiska implementeringen av SIN avviker i flera avseenden från vad som förefaller vara syftet med riktlinjerna. Deltagarna har i många fall varit i Sverige under lång tid och har i många fall erfarenhet av svenskt arbetsliv. En jämförelse med övriga arbetssökande med liknande bakgrund i försökskommunerna ger ingen tydlig indikation om att SIN-deltagarna skulle ha en särskilt svår situation som motiverar en introduktion för att överbrygga svårigheter i kontakterna med arbetsmarknaden. Därför är det inte heller så förvånande att åtgärden i praktiken fokuserat på sökandeanalys och arbetsanskaffning, och att själva introduktionen bara har spelat en mindre roll. Tidigare studier har pekat

på att arbetet bygger på möjligheten till noggrann kartläggning av individens kompetens och matchning mellan sökande och tillgängliga arbeten.

I stora delar förefaller SIN vara en insats med kraftigt intensifierad rådgivning och förmedling, snarare än en ny och tidigare oprövad arbetsmetod. Tidigare internationella studier av intensifierad matchning (se t ex Blundell m fl (2004) och Martin & Grubb (2001)) pekar på att vi borde förvänta oss positiva effekter av SIN.

Den tydligaste effekten i den empiriska analysen är att SIN ökar deltagandet i arbetspraktik för målgruppen och att arbetspraktik medför större möjligheter till arbete under SIN än annars. Eftersom åtgärden medför positiva effekter är avvikelser från de ursprungliga idéerna för tillämpningen och indikationer på brister i de administrativa rutinerna möjligen att anse som mindre problem.

Vad som däremot kan diskuteras är om effekterna skulle vara desamma ifall SIN (eller likartade åtgärder) utökades till att omfatta en större andel av de arbetslösa. Tidigare studier visar att det förmedlarna är restriktiva och ställer stora krav på att de sökanden ska vara redo för arbete. Det är därför möjligt att en lyckad matchning mellan individer och tillgängliga arbeten förutsätter en stor mängd sökande att välja ifrån. Det är också tänkbart att denna typ av verksamhet har ett större värde för den aktuella målgruppen eftersom den i jämförelse med andra arbetssökande kan väntas ha färre arbetsgivarkontakter som kan vara till hjälp i sökandet efter arbete.

Referenser

- Ams (2003) "Förslag till inrättande av Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare (prop. 2002/2003:44) <https://prod.vis.ams.se> (2005-01-19).
- Ams (2004a) "Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare" <https://prod.vis.ams.se> (2005-01-14).
- Ams (2006c) "Metod och handläggningsstöd, Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare (SIN)" <https://prod.vis.ams.se> (2006-05-22).
- Ams (2005a) "Återrapportering g. Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare (SIN)" (2005-06-13).
- Ams (2005b), e-post från Lars Sjöström, Ams, 2005-09-26, *Re: Utvärdering SIN-försöken*.
- Ams (2006a), Sindec05.xls, statistik tillgänglig via <https://prod.vis.ams.se/>, januari 2006.
- Ams (2006b), e-post från Ann-Christin Johnreden, Ams, 2006-05-12, *Uppgifter SIN-verksamhet*.
- Antonsson S (2003) *Stödets betydelse – supported employment – i kampen för att arbete och att bryta utsatthet*, andra upplagan, Örebro universitet.
- Blundell R, M Costa Dias, C Meghir & J van Reenen (2004) "Evaluating the employment impact of a mandatory job search program", *Journal of the European Economic Association* 2(4), pp. 569–606.
- Carling K (2003) "Försöksdesign: Arbetsplatsintroduktion för invandrare", promemoria IFAU.
- Förordning (2003:623) om arbetsplatsintroduktion.
- Integrationsverket (2006) *Rapport Integration 2005*, Integrationsverket Norrköping.
- Hernemar C (2004) "Nya tider, nya möjligheter? En kvalitativ studie av det arbetsmarknadspolitiska stödet Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare", C-uppsats, Sociologiska institutionen, Uppsala universitet.
- Leach S (2002) *A supported employment workbook: using individual profiling and job matching*, London, Jessica Kingsley, 2002.
- Lindgren Åsbrink M (2005) "'Personer som skulle kunna få jobb' En studie av en arbetsmarknadspolitisk åtgärd för invandrare", C-uppsats, Nationalekonomiska institutionen, Uppsala universitet.

- Martin JP & D Grubb (2001) "What Works and for Whom: A Review of OECD Countries' Experiences with Active Labour Market Policies" *Swedish Economic Policy Review*, Vol. 8, No. 2, pp. 9–56.
- OECD (2005) *Trends in International Migration, SOPEMI 2004*.
- Åslund O & D-O Rooth (2005) "Shifts in attitudes and labor market discrimination: Swedish experiences after 9-11", *Journal of Population Economics* 18(4), 603–629.
- Åslund O & P Johansson (2006) "Virtues of SIN—Effects of an immigrant workplace introduction program", IFAU Working paper 2006:7.

IFAU:s publikationsserier – senast utgivna

Rapporter/Reports

- 2006:1** Zenou Yves, Olof Åslund & John Östh ”Hur viktig är närheten till jobb för chanserna på arbetsmarknaden?”
- 2006:2** Mörk Eva, Linus Lindqvist & Daniela Lundin ”Påverkar maxtaxan inom barnomsorgen hur mycket föräldrar arbetar?”
- 2006:3** Hägglund Pathric ”Anvisningseffekter” – finns dom? Resultat från tre arbetsmarknadspolitiska experiment”
- 2006:4** Hägglund Pathric ”A description of three randomised experiments in Swedish labour market policy”
- 2006:5** Forslund Anders & Oskar Nordström Skans “(Hur) hjälps ungdomar av arbetsmarknadspolitiska program för unga?”
- 2006:6** Johansson Per & Olof Åslund ”Arbetsplatsintroduktion för vissa invandrare’ – teori, praktik och effekter”

Working Papers

- 2006:1** Åslund Olof, John Östh & Yves Zenou “How important is access to jobs? Old question – improved answer”
- 2006:2** Hägglund Pathric “Are there pre-programme effects of Swedish active labour market policies? Evidence from three randomised experiments”
- 2006:3** Johansson Per “Using internal replication to establish a treatment effect”
- 2006:4** Edin Per-Anders & Jonas Lagerström “Blind dates: quasi-experimental evidence on discrimination”
- 2006:5** Öster Anna “Parental unemployment and children’s school performance”
- 2006:6** Forslund Anders & Oskar Nordström Skans “Swedish youth labour market policies revisited”
- 2006:7** Åslund Olof & Per Johansson “Virtues of SIN – effects of an immigrant workplace introduction program”

Dissertation Series

- 2006:1** Hägglund Pathric “Natural and classical experiments in Swedish labour market policy”

2006:2 Savvidou Eleni “Technology, human capital and labor demand”

2006:3 Söderström Martin “Evaluating institutional changes in education and wage policy”